

PREDAVANJE U UMJETNIČKOJ GALERIJU DUBROVNIK

Piše: Bruno Lucić
Foto: Umjetnička galerija Dubrovnik

Muzeji kao mjesta susreta sjećanja i života

Istaknuta muzeološka i kulturna djelatnica te dugogodišnja članica ICOM-a (International Council of Museums) Maria Gregorio iz Milana priredila je u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik zanimljivo izlaganje. Predavanje pod nazivom „The poetics of house museums. A few reflections and examples.“ govori o novim načinima predstavljanja muzeoloških izložaka u suvremenom dobu.

Dobrodošlicu vrstnoj stručnjakinji poželjela je ravnateljica

Gregorio je više puta naglasila značaj „života“ u izlaganju muzejskih eksponata

Umjetničke galerija Vesna Delić-Gozze. Govoreći o povijesnim kućama, Gre-

gorio je više puta naglasila značaj „života“ u izlaganju muzejskih eksponata.

- Epohalna riječ današnjih dana jest riječ - sjećanje. Fundament „Nove muzeologije“ koja svoje korijene ima u 70-im jest ponovno otkrivanje baštine. Danas postoji potreba da redefiniramo riječ „sjećanje“, postoji potreba da

muzeji pogledaju „pozadinu sjećanja“ te da „sjećanje“ u većoj mjeri bude u interakciji sa životom. Svaki posjetitelj dolazi u muzej kako bi produbio svoja razumijevanja o životnom iskustvu, jer bit muzeja nije samo čuvanje baštine nego je muzej mjesto koje nas uči živjeti, rekla je Gregorio.

Tako je navela i slabosti 'statičnih' muzeja.

- Rad u muzeju znači raditi na i s objektima jer im je bitno dati element „kretanja“. Otkrivajući izložke, posjetitelju trebamo ponuditi da poradi i preradi svoje životno iskustvo. Sve su interpretacije ustvari pokreti, kretanje, a kretanje generira novi život.

Kao tri temeljna aktera svakog muzeja, Gregorio je navela dizajnera izložbe, kustosa i posjetitelja.

- Sve započinje „konstrukcijom svijeta u već postojećem svijetu“. Autor izložbe donosi svoja istraživanja i interpretacije, dizajner izložbe oblikuje, stvara i izmišlja načine predstavljanja. Među njima vlada neprestani dijalog, a njegova svrha je objektima u muzeju dati na dubi-

ni. Objekti, kao i mi ljudi, žive u međudodnosu. U njihovom slučaju u međudodnosu prostora, svjetla i drugih faktora. No, objekti žive i od svog međudodnosa s posjetiteljem. Posjetitelj je treći važni faktor. Posjetitelj za sobom donosi svoja znanja, pitanja, emocije i reakcije i tako se opet događa transformacija.

- Svaka vrijedna izložba je na neki način scenografija. Kao prvo, kustos i dizajner izložbe moraju pristati na to da postanu dio te scene. Posjetitelj preuzima ulogu interpretatora ili glumca. U tom trenutku posjetitelj ima to „živo iskustvo muzeja“ unutar muzeja i on će ga, kao takvog, transformirati i napustiti, zaključila je Gregorio.

● **'Svaki posjetitelj dolazi u muzej kako bi produbio svoja razumijevanja o životnom iskustvu, jer bit muzeja nije samo čuvanje baštine nego je muzej mjesto koje nas uči živjeti'**